

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 5. Hoe Bernardvs ghepraemt voort om raedt te gheven inden slach teghen de Turcken ende de Francoisen nochtans verliesen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

gaen/ hy saeyden in een-iegghelijckx hert
't woort Godts/ d'welck hy dede niet al-
leenelijck alst hem den Paus comman-
deerde / maer oock alst hemant vande
Prelaeten op hem vereyschten; ende
was hy oock Prelaet/ nochtans (sijn sel-
ben in alles verootmoedighende) eerder
seer grootelijckx de Priesters / wel weren-
de / dat haer groote eere bewesen moe-
t worden.

Hy éert
de Prie-
sters.

CAPITTEL V.

Hoe BERNARDVS ghepraemt
vvort om raedt te gheven inden
slach tegen de Teurcken ende de
Francoisen nochtans verliesen.

Ick en kan niet verswuyghen de groote
lop-spraeke die hy gheleden heeft / e' sy
dooz d'een-boudicheydt oft quaetheydt
van sommige menschen om dat den aen-
bal op het heylighe landt / dooz synen
raedt ghedaen / mislucket was; d'welck
nochtans hem niet toe te schryven en
was / want den Koninck van Franck-
rijck heeft diversche reysen van hem
vereyscht ende is oock dooz vriecken
vanden Paus vermaent dat hy in dese
saecke soude spreken en synen raedt ghe-
ben.

Bernar-
dus door
't toe-
doen des
Paus ver-
maent de
Koninck
om tegē
de Turck
te vech-
ten.

ben / d'welck hy niet en heeft willen doen
 totter tijdt toe dat den Paus van Roo-
 men hem gheboden heeft dooz eenen be-
 sonderen brief / dat hy als de tonghe van
 de h. Roonsche Kercke / de Hertoghen /
 Princen / Graven / Baronnen / ghemeyne
 Edel-lieden ende t'volck soude vermae-
 nen ende verwecken om t' heyligh landt
 gaen te bebeghten. Den inhoudt des
 briefs was / dat sy tot volboeninghe ende
 bergiffenisse haerder sonden de reyse sou-
 den aenbeerden en soo haer broeders ver-
 lossen ofte aldaer vooz hunlieden sterben.
 Dit ende sulckx ghelickx mochtmen
 waerachtelijck van BERNARDVS seg-
 ghen. Waer laet ons verhaelen t' ghene
 van meerder ghewichticheydt is. BER-
 NARDVS heeft t'volck tot dese reyse
 gheraeden / dooz merckelijcke mede-
 wercktinghe Godts ; want op desen tijdt
 heeft hy op eenen dagh twintich oft
 meer van verscheyden cranckheden ghe-
 nesen en niet eenen dagh passeerden oft
 hy dede iet sulckx ; ende op den seluen tijt
 heeft CHRISTVS dooz t'aenraecken ende
 gheboden van synen dienaar veele blind
 ghebozen t'ghesicht ghegeuen ; crupel-
 doen gaen ; doobe / hoozen ; stomme / spze-
 ken ; ten lesten wonderlijcker doende dooz
 de gratie / als vande natuere ghegeuen
 was. Nochtans dooz desen grooten aen-
 slach

Den in-
 houdt
 vanden
 brief des
 Paus.

Bernar-
 dus doet
 veele mi-
 rakelen.

Den Ko-
ninck
verliest
de slach.

slach en is de H. Kercke inden Costen
niet verlost maer de hemelsche heeft
daer dooz verdient verbljdt ende ver-
bult te worden: al ist dat Godt niet ghe-
lieft en heeft in sulcken occasie veel te
berlossen bande heydenen ende andere
van sonden / wie soude nochtang teghen
Godt derben segghen / waerom hebt gy
dat soo ghedaen ? ofte wie sal meer be-
claeghen de gene die in haer oude sonden
ghevallen sijn oft de ghene die dooz de
baeren van berouw ghesupbert / met veel
ellende haere sielen aen CHRISTWS hebbt
oberghegeuen ten al ist saeken dat die van
Egypten eertjts gheseyt hebben ende nu
van quaede menschen gesept wort: Lijde-
lijck heeft hijse wtgeleyt, om dat hijse int
gheberghte dootslaen soude. CHRISTWS
lijdt verduldichlijck de oyspzaeke die hy
met saelicheydt van soo menichte sielen
berghelt. Waer af BERNARDVS selbet
in sijne boecken schrijft / onder allen seg-
gende : ist saeken dat noodich is een van
heyde te gheschieden / ick hebbe liever dat
de menschen teghen my als teghen Godt
murmureren. Ick sal t'vooz groot ghe-
luck achten ist dat hem beliest / my vooz
eenen schildt te ghebruycken / ick ac-
beerde gheerne de quaede ende achter-
clapperse tonghen en de fenijnighe ppen
der blasphemierders op dat sy teghen
Godt

T° sae-
lich over-
lijden der
dooden
inden
slach.

Lib. 2. de
confid. c. 1.
De ghe-
meynte
murmureert te-
gen Bernar-
dus.
De ver-
duldic-
heyt van
Bernar-
dus.

Godt niet en souden blieghen; sonder eer
en reputatie te wesen achte ick niet / op
dat de glorie ende eere Godts mach on-
geschijnt blijven: dit sijn de woorden van
BERNARDVS in het tweede boeck der
consideraeten.

Als de droebe tijdinghe in Byzants
rijck quam dat den koninck ende de
sijne in't heyligh landt de nederlaeghe
hadden / soo was hy BERNARDVS een
blindt kindt ghebzocht om dooz hem het
ghesicht wederom te krijghen / die dooz
veel biddeus t selue heeft ghenesen; want
legghende sijn handt op't hooft van't
kindt heeft Godt ghebeden / die hem de
gracie van wel te pzedikken hadde ghe-
gheben / dat hem de selue soude helieuen
te bebestighen met t'ghesicht te geuen aen
dit kindt; en als hy naer sijn ghebedt de
gracie Godts verwachten / heeft t'kindt
ghesept : wat sal ick doens want ick sien:
de omstanders dit siende hebben groote-
lijck verwondert gheweest / groot geluyt
ghemaectt ende Godt van t'wel daet seer
bedanckt.

Hy doet
een mira-
kel.